

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרֻטָּת צִו ז' נִיסָן ה'תש"פ

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַבִּיעִי עִם רִשׁוּ"י

למדנו כבר על השבוע שקדם לראש חודש ניסן, שבו משה הכין את הכהנים לעבודתם במשכן. בעת לומדים שזה קורה! בכ"ג אדר, ה' אמר למשה לקבץ את כל הדברים שהוא צריך. אהרן ובניו, בגדי הכהנים, שמן המשחה, פר לקרבן חטאת, שני שעירים, וסל בו 30 רקיקי מצות.

משה צריך לקבץ את כל בני ישראל ליד המשכן כדי שיוכלו לראות. משה ישמש ככהן גדול וילבש בגדי לבן. הוא יקריב קרבנות מיוחדים (קרבן עולה, קרבן חטאת, קרבן מלואים מיוחד ושלושה קרבנות מנחה).

משה אמר לבני ישראל שהוא עושה זאת בגלל שה' צוה עליו לא בגלל שרצונו בכבוד או שרוצה בכבוד לאחיו.

משה הלביש את אהרן את הבגדים המיוחדים של הכהן הגדול ושם את הציץ על ראשו. משה משח בשמן המשחה כל חלק במשכן, כדי שהכל יהיה מוכן לשמוש.

תְּהֵלִים / יוֹם ז' לַחֹדֶשׁ פְּרָקִים ל"ט- מ"ד

בפרק מ' בתהלים ישנו פסוק "אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו". בהמשך הפסוקים נאמר שאדם בזה לא פונה לאף אחד אחר לעזרה.

המדרש מספר שפסוק זה מדבר על יוסף הצדיק, שתמיד בטח בה'. אבל פעם אחת הבטחון שלו לא היה מושלם - הוא בקש משר המשקים לזכר אותו במקום לבטח רק בה'.

הרבי מסביר שאם כי יהודי צריך "לעשות כלי בטבע" - לעשות איזו שהיא השתדלות גשמית כדי שיהיה לברכה על מה לחול, ה' צפה מיוסף ליותר מזה. ליוסף היתה נשמה מאוד מיוחד ומכין שפך הקשר שלו לה' הוא כל כך חזק שלא היה עליו לדאג לעשות כלי לברכה בטבע.

אם כי לא מצפה מאתנו שיהיה לנו בטחון חזק כמו של יוסף הצדיק, אנו יכולים ללמד מכך עד כמה חשוב שיהיה לנו את הבטחון המצפה מאתנו.

תניא / לקויטי אמרים פרק ל"ט (ז' ניסן שנה פשוטה)

אפשר לחוש לעתים קצת בנמיכות הרוח
הפנים עלולות להיות נפולות
בגלל שזה לא נשמע טוב בכלל
שהכונה שלנו דומה לחיה.
אבל אל דאגה, הידעתם
למי יש גם בן כזו כונה?
למלאכים.

הם חשים בן כשהם משרתים את ה' מידי יום.
(לכן בלשון התורה מלאכים נקראים חיות וגם בפרוט של מעשה מרכבה).
יש להם כזו חיות כשהם מקימים
ומרגשים את ה' בכל רגע ממש
אז אנו גם בדיוק כמוהם לחוש זאת
כשאנו עובדים את ה'

צדיקים הם אפלו בדרגה גבוה יותר מאשר מלאכים. היות שהכונה שלהם משוה אותם לדרגת מדבר.
בעת נבחין עד כמה צדיקים הם גדולים. הידיעה הזו עוזרת לחזק את אמונת חכמים, לבטח בהם,
היות שהם מגיעים מדרגה הרבה יותר גבוהה מאתנו- אז איך נוכל להבין אותם?

היום יום / ז' ניסן

בנסח חב"ד "ויהי בנסע הארן" שנאמר בתפלה באשר מביאים את ספר התורה מארון הקדש אל
הבימה, אומרים את המלים "וכרצון כל עמך בית ישראל".

הרבי כותב היום על שמות המשפחה של הרביים.

שם המשפחה של האדמו"ר הזקן היה ברוכוביץ' (לאבא שלו קראו ברוך).

האדמו"ר האמצעי בחר שם אחר – שניאורי (על שם אביו- האדמו"ר הזקן).

הצמח צדק שנה את שם משפחתו אולם לא בחר את שמו של אביו אלא בחר שם שהיה מקשר

לאדמו"ר הזקן – שניאורסון. וזה נהיה שם המשפחה של הרביים עד לימינו.

בהתועדות של הרבי בי' שבט תשי"א, הרבי אמר שאנו הדור השביעי- מספר שבע מהדור הראשון-

הדור של האדמו"ר הזקן (אפלו שהיו דורות רבים שקדמו לך) כיון שאנו צריכים לחיות עם מסירות

הנפש שלמדנו מהאדמו"ר הזקן, לעשות את מה שה' אומר לעשות, אפלו אם לא ממש מתחשק לנו.

ספר המצוות / מצות עשה ק"ט

היום לומדים את אותה מצוה שוב, מצות עשה ק"ט, היות וממשיכים ללמד את אותו נושא ברמב"ם,
טהרה על ידי השימוש במקוה.

ברמב"ם היום לומדים מתי מקוה פסול.

פרק ה' - מים שבאים מכלי ולא ממי גשמים נקראים מים שאובים. אם יש יותר מדי מים שאובים במקוה הוא פסול. בפרק הזה לומדים על דרכים שונות שמים שאובים יכולים להכנס למקוה ולגרם לו להיות פסול. למשל שני אנשים יכולים לשפוך קנקן מים או מישהו יכול לטבל משהו ולשפוך את המים שהיו בתוך הכלי חזרה למקוה.

פרק ו' - לומדים את ההלכות איזה סוג של כלי גורם למים לא להחשב עוד כמי גשמים. ישנם סוגי צינורות שנחשבים לכלי, היות והם לא נוצרו על מנת לאגור את המים אלא שהמים יעברו דרכם.

פרק ז' - כאשר דברים נופלים לתוך המקוה, הם יכולים לפעמים לגרם למקוה להיות כשר, או פסול. אם נפל לתוך המקוה דבר כלשהו שגורם לצבע המים להשתנות, הדבר פוסל את המקוה. אבל אם שלג או מלח נופלים פנימה הם יכולים להחשב כחלק מהארבעים סאה (יחידת מדה) להם זקוקים לצורך מקוה כשר. מיץ איננו נחשב כחלק מהארבעים סאה, אולם מאידך, איננו גורם למקוה להפסל.

זרכי החסידות / י"א ניסן

הרבי הוא נשמה כללית. משמעות הבטוי היא שהנשמה של הרבי כוללת בתוכה את כל הנשמות של כל היהודים. לכן יום ההלדת של הרבי הוא במדה מסוימת יום הולדת של כל יהודי.

מה מיחד כל כך ביום הולדת? האם העבדה שהאדם נעשה גדול יותר? אם זו היתה הנקודה העקרית, היינו צריכים לכנות את זה בשם שמעיד על כך שהאדם התבגר - אולי יומבוגר או יום - סוף-שנה או משהו דומה. במקום זה אנו קוראים לו יום הולדת, זאת אומרת שזה קשור לעבדה המיוחדת שנולדנו!

בספר איוב כתוב "אדם לעמל יולד". איזה סוג של עמל?

הגמרא אומרת שישנם שלושה סוגי עמל - עבודה קשה

עמל מלאכה, עמל שיחה ועמל התורה.

עמל מלאכה הפונה להרויח כסף או לתחזק את הבית וכדומה שעשויים להיות מאוד קשים.

עמל שיחה הפונה לתפלה, מצוה אותה אנו מקימים מידי יום כפי שראוי. זה לא קל.

עמל התורה הוא הכח שאנו משתמשים בו כדי ללמד ולהבין את חכמת ה'.

למרות שהגמרא אומרת שהדבר העקרי הוא עמל התורה, אנו באמת צריכים את כלם. אנו צריכים לעבד את ה' על ידי עמל מלאכה כולל כל המצוות שעושים באמצעות כסף שהרווחנו או הבית שאותו תחזקנו. על ידי עמל השיחה - התפלה, ועל ידי למוד תורה.

זו הסבה שזה נקרא יום הולדת! ביום ההלדת אנו חושבים על הסבה שבגללה נולדנו. מחליטים שבשנה זו נצליח עוד יותר בכל סוגי העמל שה' הביא את הנשמה שלנו לעולם בעבורם.

(י"א ניסן תשמ"ג)